

רחל מרחלת על כל העולם

סיפור אהבה נוסח אילת

בשקט, ובלי כל אזהרה מוקדמת, נערך בשבוע שעבר טכסיסנישואין של אחד הזוגות הוותיקים והמוכרים ביותר בעיר, ואם אגלה לכם מי היו אלה שהתחתנו — לא תאמינו. אתם בטח בייתם משיכנעים שהם כבר נשואים מזמן, ובכן, המלונאי אל"י ("פאפוי") פפושדור ובתוונתו, הלא היא **אביה נחשוך**, באו בבית הנישואין רק בשבוע שעבר, אחרי רומן צמוד שנמשך שבע שנים, את החתונה הם ערכו בחוג המישפחה, בנוכחות 25 אנשים בלבד, בפנטהאון שלהם ברמת אביב, כך שאין כל סיבה לכעוס עליהם אם לא הייתם בין המוזמנים. הרבה לא היו, זו היתה חתונה צנועה באמת, ברוח הימים האלה, את הקידושין ערך הרב הראשי של אילת, והשושבין של החתן והכלה גבייחד היה הצעיר **משה ינוקא**. הכלה לבשה שימלת-כלולת לבנה, אבל לעומת זאת גם לא חילקו למוזמנים רבע-עוף.

סיפורי-אהבה של אביה ופאפו התחיל כמו כל סיפורי-אהבה של אילת, כשי בחורה באה להתארך במלון ופוגשת שם גבר שהיא מוצאת חן בעיניו וגם הוא בעיניה, אלא שהפעם הסתבר שהגבר אינו אלא בעלי-המלון בכבודו ובעצמו, ומלבד המלון יש לו גם אשה, אבל האהבה שהתלקחה בין השניים היתה כליכך עזה, עד שכל אחד מהם עזב את בן-זוגו החוקי למען האחר.

פאפו ואביה חשבו אולי שיוכלו להסתיר את עובדת נישואיהם, אבל הסוד התפשט כמו דליקה בשדה-קוצים, לא היה להם ברירה, אם הם רוצים שכל הידידים שלהם ימשיכו להיות ידידים, ולא רק קליינטים, הם חייבים לערוך עבורם חגיגת-חתונה, זו תיערך ברוב עם והדר באילת, בחג יום-ההולדת של מועדון הסלע האדום, שימלאו לו שנה, ואם אני מנחשת נכון, לפחות חלק מהחגיגה ייערך על היאכטה של המלון, שם נערך בזמנו פסטיבל, כשי פאפו נבחר כסגן יו"ר הת' בעלי-המלון, הבעיה היחידה שהטרידה את הזוג הטרי היתה, כמובן, היכן לבלות את ירח-הדבש, אבל הבעיה נפתרה חוך זמן קצר, מנהל מלון הסלע האדום באילת הוזמן אותם לחוג את ירח-הדבש אצלו, און-דה-האון, כמובן.

שיבת ציונה

גם בעניינים שבלב רבותי, מה שלא עושה השכל, בכל-זאת הזמן מצליח בסוף לעשות. קחו, למשל, את **ציונה טוכטרמן**, הדוגמנית-לשעבר והבוטיקאית-בהווה, ואת ידידה התכשיטן **בינו פרני**. מזה חמש שנים רצופות צמודים בינו וציונה לחיים ולא ינכנסו זה לזה, וזה נראה לכולם כהחלט רציני, ובגורסה שעתידה ברוך עשיר ומבוקש, ובגורסה שעתידה לפניה והיא אם לילד בן 13 וחצי, או כדי לשמור על ההשקעות, פתח

ציונה טוכטרמן
ברית אהבה

רשימת מוזמנים סודית

כשנערכת מסיבה בבית הזוג **ציונה ודן קידר**, אחרי כמה שנות רגיעה, צריכה להיות לה סיבה מיוחדת במינה, ואכן, ביום השישי האחרון מצאו בן-הקידרים סיבה טובה כפולה ומכופלת. ציונה ודן נסעו בקיץ האחרון לפאריס, כשהחלה שנת-הלימודים חזרה ציונה הרבייתה, להיות עם בנותיה, ואילו דן הצעיר, קיבל טטוריו נחמד מול הנוטרדם, וצעיר שם מבוקר עד חצות הליל. אבל כיוון שהזוג התביב הזה לא מסוגל לחיות אפילו חודש בנפרד, חזר דן במהרה אל חיק מישפחתו, עד שתוכל המישפחה לצאת בהרכב מלא לעיר-האורות, ולהיות שם איתו בעת ששורה עליו המוזה. ציונה, הרעייה הדאגנית, החליטה לערוך לבעלה מסיבת-המפתח לקבלת פניו, מהי גם שבאותו יום ממש חל יומולדתה, כך שבאותה הודמנות היא יכלה גם להפגיש את עצמה, שאף אחד לא ייצא מקופה, ומה אגיד לכם, מאז שכולם במדינה הזאת נהיו רמטכ"לים, הדבר היחיד שנעדר אצלנו בסודיות הוא המסיבות. ציונה אירגנה הכל כמו שניתן לצפות מאחת שהיתה קצינה בצנחנים ובחיל-האוויר, בסודיות וכמו מיבצע צבאי, אפילו היא בעצמה לא ידעה מה בדיוק הולך לקרות. רשימת-המוזמנים הסודית כללה כחמישים נבחרים, שמהם אני יכולה להדליף לכם החוצה שמות ראיתם במיר עיני, אבל בתנאי שזה יסאר בינינו, היו שם השחקן **יצחק שידה** ורעייתו **אביבה**, שוויתרו באופן חדיפעמי על נסיעתם הקבועה בימי שישי לביתם בעמק הוד, רק כדי להיות נוכחים במסיבה. השחקן **אלכס פלג** והבמאי **דוד לווין** עם רעייתו **ניצה** הגיעו הישר מחזרה גנרלית בהרימה להצגה ריצ'ארד השלישי. את עולם הציור ייצגו הצעיר **משה גת**, שגא בלוויית רעייתו **בתיה**, סיפר על ציורי-הענק שהוא מכין על הנושא "שלום" והצעירה **רחל מילמור**, שבאה בחברת ידידה, סוכריה-פסנתרים **דוד גינובורג** **גנרת**, והראתה איך אפשר להסתפר בסאריס אצל **וידאל אשור**, להשאיר 450 פרנק ולצאת בלי חפיסה ובלי תיספורת.

לאווירה העליזה ששררה בבית הקידרים תרמה הופעתו של **עמוס מוקדי**, בנה של **מרגרט קלאוזנר** המנוחה, שהגיע מאנגליה והגיע את שירותיו הטובים לכל מי שסובל ממיחוש-שגב. עמוס ריכז סביבו את המסובים, ביקש מהם גנימוס להסיר את מעיליהם, ולימד אותם סרק בתרגילי יוגה כשכולם מתרגלים איתו, ופותרים לעצמם את בעיות הגב ואחרות.

SUN, SEA, SEX

היחידים שטרם שופה עינו, כדי להביא לילידים את בשורת שלוש ה"אסים" שלו, Sun, Sea, Sex, במקביל יעמוד על השפעת הבירה על הילידים, וינסה לפתח סניפים של הנלוס-יוילג' בשיתוף עם קופת-חולים.

ואם מדובר כבר בקופת-חולים, או רפי הבטיח לייזרו הטוב, **ינוקא**, לשלוח לו בגובינא ילידה עדוית פרחים, שתשמור עליו צעיר, בריא, רענן, ועד שישוּב רפי ממסע-ההסברה המגיע שלו, בעוד חודש וחצי, ויחל בשיקים ההרסיות בכפרו ה"אילתי, שנפגע בסערה הגדולה, נחזיק לו כולנו אצבעות ונאחל לו הצלחה.

דווקא השבוע, כשהתפרסמה תמונה גדולה שלו בשבועון הגרמני שטרן, ב"מיסגרת כתמה על אילת, כשכל הגרמנים יבואו לחפש אותו בכפר שלו, הוא לא יהיה שם. כי ביום הראשון שעבר עלינו לטובה, יצא **רפי גלסון** בשליחות לאס"ר וגאס, ולא בגלל שלא-יגאס שעתה פולארית אצלנו בזמן האחרון, רפי נוסע במיסגרת כריתת ברית ערימת-אומות, וכימעט על תקן של שגריר-כבוד.

כל זה קרה אחרי שראש עיריית לאס"ר וגאס התארח בכפר של רפי לפני כשבוע עיים, וכטוב ליבו בבירה העניק לו, בטכס קצר, את מפתח העיר שלו וקיבל בתמורה גופיה עם סמל הכפר. רעייתו לא קופתה גם היא, וקיבלה פראו מקסים שהכין התעשיין **חיים כסר-גליק**, היות שלרפי אין עדיין מפתחות של הכפר שלו להעניק לכל מיני אורחים חשובים (אגב, זה רעיון נחמד), הוא חיפש במחסן והשלים את הטכס המרגל בהענקת מפתח שוודי, דבר שאינו מקובל כליכך לפי הכללים, אבל תמיד טוב שיש אחד בבית.

נו, ואחרי שנכרתה הברית החליט ראש-העיר לאמץ את הכפר של גלסון ואילו רפי, בתור ראש-עיריית הכפר שלו, החליט ברוחב ליבו לעשות ג'סטא לאורח הנכבד, והצהיר באוזני העיתונות שהוא מוכן, בתמורה, לאמץ את לאס"ר-גאס, הצהרה שתיירשם בדברי הימים כהצרת גלסון. אני לא צריכה לספר לכם שצעד ביני לאומי כזה לא צועדים בכל יום, וכדי לכונן את היחסים הדיפלומטיים על הצד הטוב ביותר יצא רפי מייך בשליחות לבדוק מקרוב את העיר התאומה ולקיים כמה שיותר מגעים, כדי להשיג הבנה בין שתי הערים, ולהדגשת היחס הרציני ל"אימוץ, הבטיח לפתוח בכפר שלו קניון, לשימחת האורחים שיגיעו בעיקבות חתימת אמנת הידידות.

אבל לא רק בענייני אימוץ נוסע רפי לאמריקה, כפי שאתם יודעים בוודאי, הוא

דווקא השבוע, כשהתפרסמה תמונה גדולה שלו בשבועון הגרמני שטרן, ב"מיסגרת כתמה על אילת, כשכל הגרמנים יבואו לחפש אותו בכפר שלו, הוא לא יהיה שם. כי ביום הראשון שעבר עלינו לטובה, יצא **רפי גלסון** בשליחות לאס"ר וגאס, ולא בגלל שלא-יגאס שעתה פולארית אצלנו בזמן האחרון, רפי נוסע במיסגרת כריתת ברית ערימת-אומות, וכימעט על תקן של שגריר-כבוד.

כל זה קרה אחרי שראש עיריית לאס"ר וגאס התארח בכפר של רפי לפני כשבוע עיים, וכטוב ליבו בבירה העניק לו, בטכס קצר, את מפתח העיר שלו וקיבל בתמורה גופיה עם סמל הכפר. רעייתו לא קופתה גם היא, וקיבלה פראו מקסים שהכין התעשיין **חיים כסר-גליק**, היות שלרפי אין עדיין מפתחות של הכפר שלו להעניק לכל מיני אורחים חשובים (אגב, זה רעיון נחמד), הוא חיפש במחסן והשלים את הטכס המרגל בהענקת מפתח שוודי, דבר שאינו מקובל כליכך לפי הכללים, אבל תמיד טוב שיש אחד בבית.

נו, ואחרי שנכרתה הברית החליט ראש-העיר לאמץ את הכפר של גלסון ואילו רפי, בתור ראש-עיריית הכפר שלו, החליט ברוחב ליבו לעשות ג'סטא לאורח הנכבד, והצהיר באוזני העיתונות שהוא מוכן, בתמורה, לאמץ את לאס"ר-גאס, הצהרה שתיירשם בדברי הימים כהצרת גלסון. אני לא צריכה לספר לכם שצעד ביני לאומי כזה לא צועדים בכל יום, וכדי לכונן את היחסים הדיפלומטיים על הצד הטוב ביותר יצא רפי מייך בשליחות לבדוק מקרוב את העיר התאומה ולקיים כמה שיותר מגעים, כדי להשיג הבנה בין שתי הערים, ולהדגשת היחס הרציני ל"אימוץ, הבטיח לפתוח בכפר שלו קניון, לשימחת האורחים שיגיעו בעיקבות חתימת אמנת הידידות.

אבל לא רק בענייני אימוץ נוסע רפי לאמריקה, כפי שאתם יודעים בוודאי, הוא

נצח ישראל לא!

אם אתם לא זוכרים, או תרשוני לי להזכיר לכם את תופת החיכוך שחיכוך השחקן **דידי לוקובי** ורעייתו **מיצ'י**, לר-אות מה ייצא מהקריפרודוקציה המשותפת שלהם, ובכן, אני שמחה לבשר לכם של-דידי ולמיצ'י נולד בן, אח **לחן**, בנה של מיצ'י מנישואיה הראשונים.

לרן הנולד קוראים **נ"ל**, אני מסכימה איתכם שבמבט ראשון זה לא נראה שם עיברי, אבל אם תחשבו על זה שניל זה ראשי תיבות של: נצח ישראל לא — או, זה כבר משהו אחר.

אבל מה זה נצח-ישראל-לא? בבקשה, זוג הזורים הכינו הפתעה גם הפעם, ולכל מי שהתקשה להבין, הם הכינו תירגום מוכלל, משהו כמו: נצח-ישראל-לעד, וגם עבור אהבי הטבע יש להורים המאושרים פירוש ש"י. הם חיפשו במי לון, ומצאו שניל זה שם של קוץ עיברי בצבע אדום-צהוב, שממנו מכינים צבע טוב וזאת הוחכה נוספת לכשרותו מי שעוד מבסוט מהשם, הוא הכוכב הצעיר חן בן ה"10, שסמספר לכולם כי אם יגל הקטן שלו יהיה כמו **ניל יאנג** הזמר, זה יהיה על-הכיפאק ומצירו זה בסדר.

Tourismus

Billig ins Gelobte Land

Jetzt können deutsche Urlauber im Charter-Jat auch nach Israel fliegen

In Jerusalem protestierten Hotelbesitzer gegen die Geschäftspolitik der staatlichen Fluggesellschaft El Al. In der Knesset, dem israelischen Parlament, gerieten sich zwei Minister über die Frage in die Haare, ob deutsche Charter-Urlauber ins Land dürfen oder nicht. Und in der Bundesrepublik drohten Reiseveranstalter

der Oase Nevoth am Roten Meer. Die Attraktionen sind Feuer und Wasserakti

Kriegsveteran Ruffi Nelson baute in der Wüste einen Strandclub

רפי נדסון ב"שטרן"
ברית ערים